

- 2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví musí být vykládána v tom smyslu, že osoba, která je na základě smlouvy nositelkou určitých práv duševního vlastnictví, avšak sama tato práva neužívá, ale pouze vymáhá náhradu škody od domnělých porušovatelů, může v zásadě využívat opatření, řízení a nápravná opatření stanovená v kapitole II této směrnice, ledaže je na základě obecné povinnosti stanovené v čl. 3 odst. 2 této směrnice a na základě celkového a podrobného přezkumu určeno, že její žádost je zneužívající. Pokud jde konkrétně o žádost o informace založenou na článku 8 uvedené směrnice, ta musí být rovněž zamítnuta, pokud je neodůvodněná či nepřiměřená, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.
- 3) Článek 6 odst. 1 první pododstavec písm. f) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), ve spojení s čl. 15 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009, musí být vykládán v tom smyslu, že v zásadě nebrání tomu, aby nositel práv duševního vlastnictví nebo třetí osoba jednající na účet tohoto nositele systematicky zaznamenávali IP adresy uživatelů sítí peer-to-peer, jejichž internetová připojení byla údajně použita při činnostech porušujících práva duševního vlastnictví, ani tomu, aby jména a poštovní adresy těchto uživatelů byly sděleny uvedenému nositeli nebo třetí osobě, aby tak mohli podat u civilního soudu žalobu na náhradu škody, kterou údajně způsobili uvedení uživatelé, avšak za podmínky, že podněty a žádosti uvedeného nositele nebo třetí osoby v tomto smyslu jsou odůvodněné, přiměřené a nezneužívající a jejich právním základem je vnitrostátní legislativní opatření ve smyslu čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58, ve znění směrnice 2009/136, které omezuje působnost pravidel stanovených v člancích 5 a 6 této směrnice, ve znění pozdějších změn.

(¹) Úř. věst. C 383, 11.11.2019.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 15. června 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van beroep te Brussel – Belgie) – Facebook Ireland Limited, Facebook Inc., Facebook Belgium BVBA v. Gegevensbeschermingsautoriteit

(Věc C-645/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů – Listina základních práv Evropské unie – Články 7, 8 a 47 – Nařízení (EU) 2016/679 – Přeshraniční zpracování osobních údajů – Mechanismus ‚jediného kontaktního místa‘ – Loajální a účinná spolupráce mezi dozorovými úřady – Příslušnost a pravomoci – Pravomoc zahájit soudní řízení“)

(2021/C 310/03)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van beroep te Brussel

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Facebook Ireland Limited, Facebook Inc., Facebook Belgium BVBA

Žalovaný: Gegevensbeschermingsautoriteit

Výrok

- 1) Článek 55 odst. 1 a články 56 až 58 a 60 až 66 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), ve spojení s články 7, 8 a 47 Listiny základních práv Evropské unie, musí být vykládány v tom smyslu, že dozorový úřad členského státu, který má podle vnitrostátních právních předpisů provádějících čl. 58 odst. 5 tohoto nařízení pravomoc upozornit na jakékoliv údajné porušení tohoto nařízení soud tohoto členského státu, a pokud je to vhodné, zahájit soudní řízení, může vykonávat tuto pravomoc v souvislosti s přeshraničním zpracováním údajů, třebaže není u tohoto zpracování údajů „vedoucím dozorovým úřadem“ ve smyslu čl. 56 odst. 1 téhož nařízení, za předpokladu, že jde o některou ze situací, kdy nařízení 2016/679 svěřuje tomuto dozorovému úřadu pravomoc přijmout rozhodnutí konstatující, že uvedené zpracování porušuje pravidla, která toto nařízení obsahuje, a jsou dodrženy postupy spolupráce a jednotnosti stanovené tímto nařízením.
- 2) Článek 58 odst. 5 nařízení 2016/679 musí být vykládán v tom smyslu, že v případě přeshraničního zpracování údajů nevyžaduje výkon pravomoci jiného dozorového úřadu členského státu, než je vedoucí dozorový úřad, zahájit soudní řízení ve smyslu tohoto ustanovení, aby správce nebo zpracovatel provádějící přeshraniční zpracování osobních údajů, proti němuž je toto řízení zahájeno, měl na území tohoto členského státu hlavní provozovnu nebo jinou provozovnu.
- 3) Článek 58 odst. 5 nařízení 2016/679 musí být vykládán v tom smyslu, že pravomoc jiného dozorového úřadu členského státu, než je vedoucí dozorový úřad, upozornit na údajné porušení tohoto nařízení soud tohoto státu, a pokud je to vhodné, zahájit soudní řízení ve smyslu tohoto ustanovení, může být vykonávána jak ve vztahu k hlavní provozovně správce, která se nachází v členském státě tohoto úřadu, tak ve vztahu k jiné provozovně tohoto správce, pokud se žaloba týká zpracování údajů prováděného v souvislosti s činnostmi této provozovny a uvedený úřad je příslušný k výkonu této pravomoci v souladu s tím, co je uvedeno v odpovědi na první položenou otázku.
- 4) Článek 58 odst. 5 nařízení 2016/679 musí být vykládán v tom smyslu, že pokud dozorový úřad členského státu, který není „vedoucím dozorovým úřadem“ ve smyslu čl. 56 odst. 1 tohoto nařízení, podal žalobu týkající se přeshraničního zpracování osobních údajů před 25. květnem 2018, tedy dnem, kdy se uvedené nařízení stalo použitelným, může z hlediska unijního práva řízení pokračovat na základě ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, která zůstává použitelná na porušení pravidel, která stanoví, k nimž došlo do dne jejího zrušení. Uvedené řízení může nadto tento úřad zahájit v případě porušení, k nimž došlo po tomto dni, na základě čl. 58 odst. 5 nařízení 2016/679, a to za předpokladu, že jde o některou ze situací, kdy toto nařízení výjimečně přiznává dozorovému úřadu členského státu, který není „vedoucím dozorovým úřadem“, příslušnost k přijetí rozhodnutí, kterým se konstatuje, že předmětné zpracování údajů je v rozporu s pravidly, která uvedené nařízení obsahuje, pokud jde o ochranu práv fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů, a při dodržení postupů spolupráce a jednotnosti stanovených tímto nařízením, což musí ověřit předkládající soud.
- 5) Článek 58 odst. 5 nařízení 2016/679 musí být vykládán v tom smyslu, že toto ustanovení má přímý účinek, takže se vnitrostátní dozorový úřad může uvedeného ustanovení dovolávat, aby zahájil soudní řízení proti jednotlivcům nebo v tomto řízení pokračoval, a to i pokud toto ustanovení nebylo v právních předpisech dotyčného členského státu specificky provedeno.

(¹) Úř. věst. C 406, 2.12.2019.